

Πορευθέντες

μαθητεύσατε πάντα τα ἔθνη (Ματ. κκ. 19)

BULLETIN: "GO YE therefore, and teach all nations" (S. Mat. 28, 19).

General Secretariat of the Executive Committee on Orthodox Missions—45 Academias st, Athens Greece

THE EXECUTIVE COMMITTEE
Representatives of the member Movements of SYNDESMOS :

Action Chrétienne des Etudiants Russes FRANCE

Christian Union of Working Youth GREECE

Greek Orthodox Youth of KOREA KOREA

Mouvement de Jeunesse Orthodoxe LEBANON

Orthodox Student Association FINLAND

Orthodox Youth Association FINLAND

Orthodox Student Association GREECE

Orthodox Youth Association GR. BRITAIN

Orthodox Christian Unions GREECE

Orthodox Youth Group GERMANY

Student Christian Union GREECE

Syndesmos of Greek women Theologians GREECE

Tokyo Orthodox Young Believers Association JAPAN

Union of Graduates of Apostoliki Diakonia GREECE

ΑΠΡΙΛΙΟΣ Νο 2

ΔΙΑΒΑΣ

ΠΡΙΝ 19 ΑΙΩΝΕΣ

«Καὶ σραμα διὰ τῆς υπερτός ὥφθη τῷ Παύλῳ : ἀνήρ τις ἡν Μακεδών ἐστώς παρακαλῶν αὐτὸν καὶ λέγων :

Διαβάς εἰς Μακεδονίαν βοήθησον ἡμῖν». (Πράξ. ιστ. 9)

Ἐτοι πρωτάνω φε ἡ φλόγα τῆς Πίστεως στὰ χώματα τῆς Εὐρώπης.

ΣΗΜΕΡΑ

Τὸ «Διαβάς Βοήθησον ἡμῖν» ἀκούγεται καὶ πάλι — σάν ζωκλησι, σάν παράπονο, σάν προσταγὴ — ἀπὸ τὴν "Απω Ανατολὴ καὶ τὴν Κεντρικὴ Αφρικὴ.

Ὕδροθόδοξία εἰς τὴν Ἀκαδημαϊκήν Αθροιστήν

(συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Τήν ἐπομένην ἡμέραν οἱ νεοχειροτονηθέντες συμπατριῶται μας ἐπεσκέφθησαν τὸν ὁμόδοξόν των, τὸν κύριον Βλάχον διά νά τοὺς πληροφορήσῃ τὰς ἐντυπώσεις του περὶ τοῦ ὄρθοδόξου ἐπισκόπου. Τό αἷμα των ὅμως ἐπάγωσεν εἰς τὰς φλέβας των, ὅταν τοὺς εἶπε πῶς ἡμφισθήτει τὴν γνησιότητα τοῦ ἐπισκόπου Ἀλεξανδρού. Ὁ ἔλλην ἔμπορος τούς ύπέδειξε καὶ τὸν ὄρθοντρόπον νά κάνουν τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ. Δέν τούς ἄψισεν ὅμως εἰς τὰς ἀπελπισίας των, ἀλλά τούς ἔδωσε τὰς διευθύνσεις καὶ τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας καὶ τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Νικοδ. Σαρίκα ὁ ὄποιος ἦτο τότε εἰς τὸ Μόσι τῆς Κένυας. Ἀμέσως ἔγραφαν εἰς τὸν Ἀρχιμ. Νικόδημον Σαρίκαν καὶ τὸν παρεκάλεσαν νά τούς ἐπισκεφθῇ ἐπειγόντως. Οὗτος ἀφίχθη εἰς τὴν Οὐγκάντα τὴν 13ην Ιουνίου 1933. Οἱ Ἱερεῖς μας καὶ οἱ ὄπαδοί των ἔχάρησαν χαράν μεγάλην, ἰδόντες τὸν ἔλληνα σεβασμιον Ἱερέα. Καί αὐτή θεωρεῖται ὡς ἡμέρα κατά τὴν ὄποιαν ἐγνώρισε τὴν Ὁρθοδοξίαν ἡ χώρα μας. Ὁ ἔλλην Ἱερεύς ἔμεινε κοντά των ἐπὶ τρεῖς ἔβδομάδας. Οἱ χριστιανοὶ τῆς Οὐγκάντας ἔξετίμησαν, χωρίς νά τὸ καταλάβουν, ἐκεῖνα τά ὄποια ἔκαμεν ὁ ὄρθοδοξος Ἱερεύς. Ὅπερβαλλόντως ἔθαυμασαν τὴν μεγαλοπρεπή θείαν λειτουργίαν, τὴν ὄποιαν οὕτως ἐτέλεσεν. Καί οὕτως, ὕστερα ἀπό δέκα ἔτη ὑπομονῆς καὶ σκληρᾶς ἔργασίας ἐγνώρισαν τὴν ποθομένην διατηροῦσαν τὸ ἀποστολικόν Χριστιανισμόν Ἐκκλησίαν.

Οἱ Ἀρχιμανδρίτης Νικόδημος Σαρίκας κατόπιν τῆς ἐνεργείας του αὐτῆς ὑπέβαλεν μακράν ἐνθουσιώδη ἔκθεσιν εἰς τὸν τότε Πατριάρχην Ἀλεξανδρείας κυρόν Μελέτιον. Οὗτος ἐνήργησε καταλλήλως καί ἔτσι ἀπό τότε ἀπολαμβάνομεν τὴν υἱοθεσί-

αν τῆς Μητρός Ἐκκλησίας τῆς Ἀλεξανδρείας.

Δέν ἐσημειώθη ἐν τούτοις πρόδοσ. Διότι ὅπως φαίνεται ὁ Πατριάρχης Μελέτιος ἦτο διστακτικός. "Οταν ὅμως ἀνέβηκεν εἰς τὸν Ἀλεξανδρινὸν θρόνον ὁ νῦν Πατριάρχης Χριστοφόρος προώθησε κάπως τὰ πράγματα. Πολύ ὁρθά ἐσκέφθη, ὅτι θά ἥδυνατο ἀποτελεσματικώτατα νά βοηθήσῃ τὴν Ἐκκλησίαν μας, ἐάν θά ἀνελάμβανεν νά σπουδάσῃ περισσότερους νέους τῆς πατρίδος μας. Ἐκάλεσεν ἀμέσως μερικούς νέους καὶ οἱ ὄποιοι ἥλθον. Δυστυχῶς ὅμως δέν ὑπάρχουν ἄλλοι τινές πού θά ἔπρεπε προθύμως νά βοηθήσουν τὸν Πατριάρχην εἰς τὸ ἔργον αὐτό. Καί ἐν τῷ μεταξύ κι' οἱ Μητροπολῖται τοῦ Ἀλεξανδρινοῦ θρόνου εύρισκοντο εἰς διάστασιν. Καί οὕτω παραμελεῖται τὸ ἔργον τῆς Ὁρθοδοξίας εἰς τά βάθη τῆς Ἀφρικῆς.

Η Ἐκκλησία αὐτή ἀπαριθμεῖ περίπου 20 χιλιάδ. ὄρθοδοξούς φυχάς παρ' ὅλον πού ἔχει μόνον δύο Ἱερεῖς. Χαίρομεν τώρα πληροφορούμενοι ὅτι ἡ εἰρήνη ἀποκαθίσταται εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Ἀγίου Μάρκου.

Η φῆμη τῆς Ὁρθοδοξίας τῆς Οὐγκάντας ἔφθασε καὶ εἰς τὰς γειτονικάς χώρας. Κάποιος ἴθαγενής τῆς Κένυας ἀφοῦ ἤκουσε τά περὶ Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Οὐγκάντας, ἔγινε καὶ αὐτός ὄρθοδοξος. Συνεκεντρώθη οὕτως ἀρκετόν πλῆθος ὄπαδῶν τῆς ἀδιστάκτου Ὁρθοδόξου Πίστεως. Εύτυχῶς ἦτο μεταξύ των κι ἔνας πρώην προτεστάντης Ἱερεύς, ὁ ὄποιος ἐποίησεν ἐπ' ἀρκετόν τὸ ποίμνιον αὐτό. Δυστυχῶς ὅμως κατά τὴν διάρκειαν τῆς ἐθνικῆς ἀντικαταστάσεως κατά τοῦ ἀποικισμοῦ συνελήφθη καὶ ὁ ὄρθοδοξος αὐτός Ἱερεύς καὶ ἀγνοεῖται ἀκόμη καὶ σήμερον ἡ τύχη του. Καί οὕτω ἡ κοινότης τῆς Κένυας, ἡ

όποία άριθμετ περίπου 1500-2000 φυχάς όρθιοδόξους, δέν ἔχει ιερέα. Δέν ἔχασαν δύμας τήν ύπομονήν καί τάς ἐλπίδας των. Ήλθαν εἰς ἐπαφήν μέ τήν όρθιοδόξον κοινότηα τῆς Οὐγκάντας καί ἐζήτησαν παρ' αὐτῆς τήν ἀναγκαίαν βοήθειαν. Παρ' ὅλον πού εἶναι δύο ιερεῖς εἰς τήν Οὐγκάντα, ἐν τούτοις ὁ πατήρ Οβδιού ἐπισκέπτεται τακτικώτατα τάς ἐκεῖ κοινότητας. Πολλάς φοράς εἶναι ἡ ναγκασμένος νά κάμψ μακρυνάς πεζοπορείας ἐκεῖ εἰς τήν Κένυα διά νά φθάσῃ σ' ὅλας τάς κοινότητας. Πόσους κινδύνους διατρέχει, δέν περιγράφεται. Διότι εἶναι περασμένης ἡ λικίας, ύποφέρει ἀπό τήν καρδίαν καί αἱ ἐκτάσεις εἰς τά δάση ἐκεῖ εἶναι μεγάλαι.

'Εκεῖνον τὸν ὄποῖον τοῦ ἔδωσε πεισσοτέρας δυνάμεις εἶναι ἡ χειρονομία ἐνδός "Αγγλου διοικητοῦ μιᾶς ἐπαρχίας τῆς Κένυας. Οὗτος αὐτοβούλως προσέφερε ἕκτασιν γῆς διά νά ἴρυθῃ 'Ορθόδοξος ναδς. Τά πράγματα δέν ἐσταμάτησαν ἐδῶ,

ἀλλά καί ἐκάλεσεν ὁ Ἰδιος ἔναν μηχανικόν νά σχεδιάσῃ κτίριον διά νά χρησιμοποιηθῇ ὡς 'Εκκλησία.

'Ἐπάνω εἰς τήν χαώδη αὐτήν κατάστασιν, ἔχαιρετήσθη μετά μεγάλης καί συγκινητικῆς χαρᾶς ἡ ἐκλογή τοῦ 'Αρχιμανδρίτου Νικολάου Βαρελοπούλου ὡς Μητροπολίτου τῆς 'Ανατολικῆς 'Αφρικῆς. Καί πιστεύομεν ὅτι ἡ ροδοδάντυλος αὔγη ἔχει χαράξει καί ἡ ὥρα ἔφθασε νά ξεκινήσωμεν διά τὸν ἀγρόν τοῦ Κυρίου.

Αὐτή εἶναι ἡ ἀκριβής εἰκὼν τῆς Κεντρώας 'Αφρικῆς, ἡ ὄποία καλεῖται σήμερον νά δεχθῇ τήν 'Ορθοδοξίαν. Τό ἔδαφος ἐίναι εύφορώτατον, πόθος διακαῆς καί δίφα ἀπερίγραπτος. 'Ἐπιδιώκουν νά λατρεύσουν τόν θεόν εἰς τήν Μητέρα 'Εκκλησίαν πτωχοῖς ὅντες, παρά νά εἶναι ὀπαδοὶ ἐσχισμένης πλουσίας 'Εκκλησίας, πρᾶγμα τό ὄποῖον δύνανται νά ἔννοησουν οἱ δλίγοι-θεωρούμενοι ὡς εἰδωλολάτραι καὶ ἡμιπολιτισμένοι-'Αφρικανοί καί ὅχι οἱ πελλοί καὶ πεπολιτισμένοι Εύρωπαῖοι.

'Ιδού δή νῦν καιρός εύπρόσδεκτος καί ίδού ήπιέρα σωτηρίας.

Θεόδυτος Νανκυάμας
(ἘΞΙΟΥΓΚΑΝΖΑΣ)

Κανονικόν μέγιστον

Γ'

'Ηρχόσαμεν τήν σύντομον αὐτήν μελέτην μέ ἔνα ἑρώτημα: "Ημποροῦμεν σήμερον ἡμεῖς οἱ ὄρθιοδόξοι νά σκεπτώμεθα διά ἔξωτερικήν ιεραποστολήν". Καί ίδού ὅτι μόλις προχωρήσαμεν κάπως βαθύτερον εἰς τήν ἔξτασιν τοῦ πράγματος μέ τό φῶς τῆς 'Αγ. Γραφῆς, τῆς Παραδόσεως καί τῆς λογικῆς, εἴδομεν τό ἑρώπιμά μας νά ἀντιστρέφεται καί νά γίνεται πύρινον καί ἐλεγκτικόν: "Ημποροῦμε σήμερον ἡμεῖς οἱ ὄρθιοδόξοι νά μήν σκεπτώ-

μεθα διά ἔξωτερικήν ιεραποστολήν;". 'Ημπροσθετούμεν νά συνεχίσωμεν νά παραβλέπωμεν τήν σαφῆ ἐντολήν τοῦ Κυρίου (Ματθ. ηγ' 19, Μάρκου 1στ' 15) τήν παράδοσιν τῆς 'Εκκλησίας μας καί νά κρύβωμεν τό τάλαντον (Ματθ. κε' 26) εἰς τὸν βάλτον τῶν προσχημάτων καί τῶν δικαιολογιῶν;

Εἰς τό β' μέρος τοῦ προηγουμένου ἄρθρου μᾶς ἐδόθη ἡ εύκαιρία νά ἀπαντήσωμεν εἰς τήν πρώτην βασικήν δικαιολο-

γίαν αὐτῆς τῆς ἀπραξίας ή ὅποια ἐπικαλεῖται τάς ύπαρχούσας πολλάς ἀνάγκας τῆς Ἐκκλησίας μας. Καιρός τώρα νά ἔλθωμεν καί εἰς τήν δευτέραν μεγάλην ἑνστασιν ή ὅποια προβάλλεται ὅσανις γίνεται σκέψις διά μίαν συστηματικήν Ἱεραποστολικήν ἔξδρμησιν εἰς μή Χριστιανικάς χώρας..! Δέν ἔχουμε τά μέσα, δέν ἔχουμε ἀνθρώπους, δέν ἔχουμε ἐνότητα μεταξύ μας ἐμεῖς οἱ Ὁρθόδοξοι, δέν διάθέτουμε διεθνή ἐπιρροή. Αύτές οἱ δουλειές ἀπαιτοῦν πάρα πολλά πράγματα, ἐνῷ ἐμεῖς δέν ἔχουμε οὕτε τά λίγα."

1) Ἡ πρώτοις πρέπει νά παρατηρήσωμεν ὅτι εἰς αὐτήν τήν ἀντίρρησιν ταυριάζει ἐκείνη ή φράσις τοῦ Νίτσε: "ἀνθρώπινον πολὺ ἀνθρώπινον!" Ἡ πρώτη ἑκστασις ἔχει ἐπὶ τέλους καί κάποιον πνευματικόν στήριγμα: τό ἐνδιαφέρον διά τάς ἀμέσους ἀνάγκας τῆς Ἐκκλησίας μας· ωτῇ ὅμως ή δευτέρα στηρίζεται ἀπλῶς εἰς τήν ... ὄλιγοι στέναν μας. Μέ αὐτό δέν θέλομεν καθόλου νά ίσχυρισθῶμεν ὅτι τά ύλικά μέσα εἶναι χωρίς σημασίαν εἰς μίαν ύπόθεσιν Ἱεραποστολικήν. Κάθε ἄλλο. Πιστεύομεν ὅμως ὅτι εύρισκονται - βοηθεῖ ὁ Θεός νά εύρισκωνται - ὅταν ὑπάρχουν τά ἄλλα στοιχεῖα, ή πίστις, ὁ ἐνθουσιασμός ή ἀνιδιοτέλεια, ή δραστηριότης. Πόσα καί

πόσα μεγάλα ἔργα ηρχισαν ἀπό τό τίποτε οἰκονομικῶς καί ἡνδρώθησαν μέ τόν ζῆλον καί τήν πίστιν τῶν πρωτεργατῶν των;

Θά εύρεθοῦν οἱ πόροι. Θά βοηθήσῃ ὁ ὄρθδοξος λαός ἀρκεῖ νά ἵδη μίαν ὠργανωμένην προσπάθειαν, ή ὅποια θά των κινήσῃ τήν ἐμπιστοσύνην καί θά τόν ἐμπνεύσῃ. Θά τά δώσῃ ἀσφαλῶς ὁ Θεός. "Οχι ὅμως ὡς "έγγυησιν" διά νά ἀρχίσωμεν νά σκεπτώμεθα - μία παρομοία ἀπάτησις θά ήτο ἀσεβης- ἀλλά ὡς βραβεῖον εἰς τήν πίστιν μας.

Καί εἰς αὐτήν τήν Ρωμαιοκαθολικήν Ἐκκλησίαν τά βασικώτερα σήμερα οἰκονομικά στηρίγματα ἐθεμελιώθησαν ἀπό ἰδιωτικήν πρωτοβουλίαν(10). Μικραί προτεσταντικαί Ἐκκλησίαι συντηροῦν ἀξιολόγους Ἱεραποστολάς. Ἐχουν ὅμως αἰσθανθῆ ὅτι εἶναι πρωταρχικόν, προσωπικόν των καθηκοντών ή διάδοσις τοῦ χριστιανισμοῦ ἐνῷ ἡμεῖς οὕτε καν τό σκεπτόμεθα. Μία συστηματική ὅμως διαφώτησις καί ἐργασία θά διώξῃ ἀσφαλῶς τόν λήθαργον. Ἡ συνασθησις τοῦ χρέους ύπάρχει εἰς πολλάς φυχάς. Κοιμᾶται ἵσως. "Αλλωστε ποιδις μέχρι σήμερον ἔζητησε νά τήν ξυπνήσῃ;

2) Τό ἵδιο θά πρέπη νά σημειώσωμεν καί εἰς τό πρόβλημα τῶν ἀνθρώπων. "Υπάρ-

(10) Ἡ "Propagation de la foi" ηρχισεν ἀπό τήν πρωτοβουλίαν τήν ὅποιαν ἀνέλαβεν ή Mlle Pauline Jaricot εἰς τήν Λυών, νά ὄργανώσῃ ἐταιρείαν διά τήν συμπαράστασιν τῶν καθολικῶν Ἱεραποστόλων. Κάθε μέλος ὕφειλε νά δίδῃ μίαν πεντάραν (un sou) τήν ἐβδομάδα καί νά προσεύχεται διά τάς Ἱεραποστολάς. Ἐπίσης ή ἐταιρεία αὐτή ηρχισε νά ἐκδίδῃ τό μικρόν περιοδικόν "Annales", διά νά κάμῃ γνωστόν τό ἔργον τῶν Ἱεραποστολῶν εἰς τό εύρυτερον κοινόν. Τεράστια ποσά συνελέγησαν μέχρι σήμερον ἀπό τόν ὄργανισμόν αὐτόν καί διετέθησαν διά τό ἔργον τῶν Ἱεραποστολῶν. ('Ιδε Vacant-Mangenot, Dictionnaire de Théologie Catholique , τόμ. X στ. 1953).

"Ἐν τινι μέτρῳ καί ή Sainte-Enfance πού κινητοποιεῖ μέ τό ἵδιο σύστημα (un sou par mois) τά παιδιά τῶν καθολικῶν διά τά παιδιά τῶν εἰδωλολατρῶν-καί σήμερα συντηρεῖ πλήθος ὄρφανοτροφείων, σχολείων, παιδικῶν σταθμῶν εἰς ὅλον τόν κόσμον- ὕφειλεται εἰς σκέψιν τῆς Mlle Jaricot καί μετά εἰς τόν Mgr. de Forbin Janson, ἐπίσκοπον Nancy , ο ὅποιος ἐσυστηματοποίησε τήν προσπάθειαν(ἔνθ. ἀνωτ. σ. 1955).

Μέ ἰδιωτικήν πρωτοβουλίαν-τῆς Mme Stephanie καί Melle Jeanne Bigard ἐθεμελιώθη τό 1901 καί τό ἄλλο μεγάλο ἔργον τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας Saint Pierre Apôtres τό ὅποιον φροντίζει διά τήν μόρφωσιν Ἱερέων ('Ιδε Mangenot ἔνθ. ἀνωτ. στ. 1956). Σήμερον αὐτό τό ἵδρυμα ἐπιχορηγεῖ 105 μεγάλα καί 296 μικρά σεμινάρια καί 24.784 σπουδαστάς εἰς ὅλον τόν κόσμον (Informations Catholiques internationales Novembre 1958, σελ. 17, στήλη 3). Ἀργότερα βεβαίως αὐτοί οἱ ὄργανισμοί ἐτέθησαν ύπό τήν καθοδήγησιν τοῦ Βατικανοῦ, ὅμως ή πηγή των ήτο μικραί ἀλλά συστηματικαί ἰδιωτικαί πρωτοβουλίαι.

Δέν ἐπεκτεινόμεθα εἰς ἄλλας μεγάλας προσπαθείας τῶν Ρωμαιοκαθολικῶν, αἱ ὁ-

χουν πολλοί οἱ ὄποιοι νοιῶθουν μέσα των μίαν τοιαύτην " κλῆσιν ". Πῶς ὅμως νά τῆς δώδουν μορφήν; που νά τὴν φυτέψουν;⁽¹⁾ Δέν ύπάρχει καμμία προσπάθεια διά νά ἐνταχθοῦν. Μένουν μικραί φλόγες ἀπομονωμέναι, που σβύνουν καὶ χάνονται εἰς τὸν πρῶτον αέρα. Καὶ ὅμως θά πηποροῦσαν νά κάμουν πολλά ἔγαν ἔσμιγαν καὶ ἐτροφοδοτοῦντο συστηματικῶς.

'Ο πληθυσμός τῶν ἐλευθέρων ὄρθοδόξων χωρῶν, ἵσως παρατηρήσῃ κανείς, εἶναι λιγοστός, ποῦ νά εὐρεθοῦν ἄνθρωποι; Καὶ ὅμως δέν πέφτει ἐδῶ τὸ βάρος. 'Απόδειξις: 'Από τὴν N. Ἀμερικήν οἱ καθολικοί ἔχουν ἀσήμαντον ἀριθμόν ἱεραποστόλων, καίτοι εἶναι τόσοι. 'Ἐνῷ εἰς τὴν Ὁλλανδίαν εἶναι μόνον 2.500.000 καὶ ἔχουν τεραστίαν προσφοράν. 'Αναλόγετ ἔνας ἱεραπόστολος πρός 4 ἱερεῖς οἱ ὄποιοι ἐργάζονται εἰς τὸ ἐσωτερικόν. (Informations Catholiques Internationales Novembre 1958 σελ. 19α). Εἰς τὴν Ἰρλανδίαν τό ποσοστόν εἶναι 1 πρός 5, εἰς τὸ Βέλγιον 1 πρός 7, τὴν Ἐλβετίαν 1 πρός 13 τὴν Ἑλλάδα... 0 πρός 8.000 (!).

3) 'Εξ ἀφορμῆς τῆς Ὁλλανδίας ἵσως ἔγερθῇ μία ἄλλη ἐνστασίς: "Καλά αὐτοί, οἱ ὄρθοδοξοί ὅμως δέν ἔχουν ἀποικίες, τὰ ὄρθοδοξα κράτη δέν ἔχουν γενικωτέραν πολιτιστικήν ἀκτινοβολίαν καὶ ἐπιρροήν".

ποῖα τὰ ἥρχισαν καὶ συνεχίζονται μέ ατομικά πρωτοβουλίας, οὔτε ἀγγίζομεν καν τάς τεραστίας προσπαθείας τῶν Προτεσταντῶν ποῦ ἄρχισαν πολλές φορές ἀπό τό τέποτε.

(11) "Ἐχομεν ὑπ' ὄφιν μας συγκεκριμένας περιπτώσεις. Σημειωτέον ὅτι εἰς τάς Καθολικάς καὶ Προτεσταντικάς χώρας κυκλοφοροῦν θαυμάσια περιοδικά, φίλμ, κάρτ ποστάλ εἰδικῶς διά νέους καὶ παιδιά, ὥστε ἀπό αὐτήν τὴν ήλικιαν νά καλλιεργήται τό ἱεραποστολικόν ἐνδιαφέρον (ὅπως τό Connaitre les Missions, τό Terres lointaines καὶ τό ἔγχρωμο παράρτημα τοῦ Afrique Vivante, Caravane des Jeunes

(12) 'Ιδε A. Harnack "Mission und Ausbreitung des Christentums in den ersten drei Jahrhunderten"

(13) Αἱ Ἰνδίαι, ἡ Ἰνδονησία, ἡ Βιρμανία, τό Σουδάν, ἡ Νοτιοαφρικανική "Ἐνωσίς μέ μεγάλην δυσκολίαν χορηγοῦν διαβατήρια διά τὴν εἴσοδον ἱεραποστόλων. "Οπως σημειώνεται εἰς τό δελτίον πληροφοριῶν τῆς 27 Σεπτεμβρίου 1958 τοῦ πρακτορεῖου "Fides". " Εἰς τάς Ἰνδίας ἡ πρόσδος τοῦ Χριστιανισμοῦ παρουσιάζεται κατ' ἔξοχήν βραδεῖα... ἐνῷ ἄλλοι εἰς τὴν Ἀσίαν ὅπου ἡ ἱεραποστολή ἀσκεῖται μέ κάθε ἐλευθερίαν ὁ ἀριθμός τῶν καθολικῶν ἔχει διπλασιασθῇ ἡ καὶ πενταπλασιασθῇ. "Ετσι εἰς τὴν Ν. Κορέα ἐντός πέντε ἑτῶν οἱ καθολικοί ἀπό 150.000 ἔφθασαν τάς 286.000 καὶ εἰς τὴν Φορμόζαν ἀπό 22.000 τάς 114.000".

(14) Τό 1957 (17 Ιουλίου καὶ 2 Αύγουστου) ἔγινε συνδιάσκεψις εἰς τό Πεκίνον ἀπό 159 λαϊκούς, 70 ἱερεῖς καὶ 12 ἐπισκόπους διά νά ἴδρυθῇ μία Πατριαρτική Καθολική "Ἐνωσίς. "Ηκολούθησαν καὶ ἄλλα τοπικά συνέδρια εἰς 25 ἐπαρχίας τῆς Κίνας. Τὴν 13.4.1958 ἔλαβον χώραν εἰς τὸν καθεδρικόν ναόν τοῦ Hankow, αἱ δύο πρῶται χειροτονίαι ἐπισκόπων ἀνευ τῆς ἀδείας τοῦ Βατικανοῦ (Fides 27-9-58).

Κατ' ἀρχήν πρέπει νά ἐρωτήσωμεν : εἰς τὴν περίοδον τῶν διωγμῶν ποῖον "κράτος" εἶχον οἱ χριστιανοί ὅποισα των ὅταν ἐγίνοντο ἱεραπόστολοι; Εἶχον ἀπλούστατα τό κράτος " τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ " μέσα των. Αὐτό ητο - καὶ εἶναι - τό πᾶν. 'Ησθάνοντο ἐντόνως ὅτι " ἡμα χριστιανός, ἀμα ἱεραπόστολος ". Αυτό τους αθοῦσε νά φέρουν τό μηνυμα τοῦ Εὐαγγελίου " ἔως ἐσχάτου τῆς γῆς (12).

'Εκτός ὅμως τούτου. 'Η κρατική ὑποστήριξις ἡμπορεῖ νά ἀποτελοῦσε πλεονέκτημα ἔως τώρα. Σήμερον ὅμως, μέ τό ἔχυπνημα τῶν λαῶν, μέ αὐτήν τὴν ἀντίδρασων τήν ὅποιαν παρουσιάζουν εἰς τάς ένεας διεισδύσεις καὶ ἐπιρροάς κατήντησε μείονέκτημα. Οἱ ἰθαγενεῖς βλέπουν τούς ἱεραποστόλους τῶν ἀποικιοκρατικῶν χωρῶν ὡς ὄργανα τῶν κυβερνήσεών των, καὶ δή ὑπουλα καὶ ἐπικινδύνα, (ἀκόμη καὶ τούς πλέον ἀγνούς καὶ εἰλικρινεῖς ἀνθρώπους) καὶ εἶναι δυσμενῶς προκατειλημμένοι ἐναντίον των. Τούς ἀντιπαθοῦν(13). 'Ιδεως οἱ καθολικοί μέ τὴν ἐξάρτησιν τήν ὁποίαν παρουσιάζουν ἀπό τήν Ρώμην δημιουργοῦν εἰς τό ἀπλοῦκόν καὶ πονηρόν μυαλό τῶν ἰθαγενῶν ὑπονοίας. Εἶναι χαρακτηριστική ἡ προσπάθεια τῶν Κινέζων νά κάμουν ἀνεξάρτητον 'Εκκλησίαν καὶ νά κόφουν τόν δεσμόν των μέ τήν Ρώμην(14)

Αύτό λοιπόν πούς ἄλλοτε ἵτο ἔλλειφις ἴδική μας, τώρα γίνεται πλεονέκτημα σοβαρόν. Διότι βεβαίως οῦτε τόν "Ἐλληνα οὔτε τόν Ἰειλλανδόν Ἱεραπόστολον θά τόν φοβηθοῦν ὅτι εἶναι ἐπικίνδυνος διά τήν ἑλευθερίαν των καὶ τήν αὐτόνομον ἀνάπτυξίν των, οἱ κάτοικοι τῆς Ἀφρικῆς ἢ τῆς "Ἀπωλεῖας. Ἡμποροῦν νά βεβαιωθοῦν ὅτι πηγαίνει κοντά των μόνον διότι εἶναι πεπεισμένος διά τήν ἀλήθειαν τοῦ Χριστιανισμοῦ, μόνον ἀπό ἀγάπην πρός αὐτούς, χωρίς καμμίαν ἄλλην ύστερόβουλον σκοπιμότητα.

4) Τέλος πολλοί ἐκφράζουν φόβους ἀπό τήν ἔλλειψιν συμπαγοῦς ἐνότητος μεταξύ τῶν Ὁρθοδόξων. Αἱ Ὁρθόδοξοι Ἐκκλησίαι εἶναι ἀριετά χωρισμέναι. Αύτό εἶναι βεβαίως γεγονός. Ὁμως αὐτό τό γεγονός δέν εἶναι ἐπιχείρημα "κατά" ἄλλα μᾶλλον "ὑπέρ" τῆς ἴδεας τῆς Ὁργανώσεως μιᾶς παναγορθοδόξου Ἱεραποστολικῆς Ἐταιρείας (15), Αύτή ἡ κοινή ἔξορμησις ἡμπορεῖ νά μᾶς ἐνώσῃ περισσότερον, νά μᾶς βοηθήσῃ νά συνειδητοποιήσωμεν τήν Ὁρθοδοξίαν μας, νά μᾶς φέρῃ εἰς ἐπαφήν ψυχικήν. "Ἐνας κοινός ἀγών πάντοτε συνδέει πνευματικῶς. Ἄλλωστε ἐκεῖνα τά ὅποια μᾶς χωρίζουν δέν εἶναι τόσα καὶ τόσον ἴσχυρά ὅσον ἐκεῖνα τά ὅποια μᾶς συνδέουν. Ἐννοοῦμεν τήν μίαν Πίστιν, τό Ὁρθόδοξον πνεῦμα, τό αὐτό Σῶμα καὶ τό Αἷμα τοῦ Κυρίου πού κοινωνοῦμεν. Ἡ ἐ-

παφή ἡ ὁποία ἔχει δημιουργηθῆ μέ τόν "Σύνδεσμον" καὶ ἡ στενή συνεργασία καὶ εἰς τό θέμα τῆς Ἱεραποστολῆς τήν ὁποίαν ὑπεσχέθησαν οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν νεανικῶν κινήσεων πού μετέχουν εἰς αὐτόν, εἶναι μία ἐγγύησις ὅτι αὐτή ἡ σκέψις εἶναι κάτι περισσότερον ἀπό εύγενῆς ὄραματισμός (16).

* * *

Μέ ὅσα ἐγράφησαν προηγουμένως δέν θέλομεν νά ὑποστηρίξωμεν ὅτι δέν ὑπάρχουν δυσκολίαι. "Ἄλλο ὅμως τό "ὑπάρχουν δυσκολίαι" καὶ ἄλλο τό" εἶναι ἀδύνατον" ἡ "δέν εἶναι καὶ τόσον πρωταρχικόν μας χρέος". Αύτά τά τελευταῖα παραλύουν καὶ ναριώνουν κάθε προσπάθειαν. Ἐνῷ τό πρῶτον, ἡ ἀναγνώρισις δηλ. τῶν δυσκολιῶν, ὥθετε εἰς ἔντονον δρᾶσιν, ξυπνᾷ μυστικάς δυνάμεις, παρακινεῖτε εἰς θερμοτέραν προσευχήν, ὁδηγεῖτε εἰς ἔνα ἐλπιδοφόρον ξεκίνημα.

Καὶ εἶναι κατόρθως πλέον αὐτό τό ξεκίνημα νά γίνῃ. Ἀπό ὅλα τά σημεῖα, μέ σλους τούς τρόπους -ώς ἀπορία, ώς ἔλεγχος, ώς προσταγή- φθάνουν φωναί αἱ ὁποῖαι ἐπαναλαμβάνουν :

"Ἐπάρατε τούς ὄφθαλμούς ύμῶν καὶ θεάσασθε τάς χώρας ὅτι λευκαί εἰσι πρός θερισμόν ἦδη" ('Ιωάν. δ' 35).

'Αναστάσιος Γ. Γιαννουλάτος

(15) Πῶς ἀκριβῶς σκεπτόμεθα αὐτήν τήν Πανορθόδοξον Ἱεραποστολικήν προσπάθειαν θά ἀναπτυχθῇ εἰς προσεχές ἀρθρον.

(16) 'Ιδε "Πορευθέντες", τεῦχος 1, σελ.6. Βεβαίως εἶναι νέοι οἱ μετέχοντες εἰς τόν "Σύνδεσμον". Αὔριον ὅμως θά εἶναι ὕριμοι καὶ, ἐλπίζομεν, σοβαροί παράγοντες τῆς Ἐκκλησίας των.

χεονικά

Είς τό γενικώτερον πρόγραμμά της ή "Έκτελεστική 'Επιτροπή" διά τήν 'Εξωτερικήν 'Ιεραποστολήν" ἔχει περιλάβει ἐκδηλώσεις αἱ ὄποῖαι σκοπόν ἔχουν τήν διαφώτισιν τῶν θρησκευόντων νέων διά τό θέμα αὐτό. Προσπαθεῖ δι' ὀμιλιῶν καὶ συγκεντρώσεων νά διαδώσῃ τήν ἰδέαν τῆς ἀνάγκης μιᾶς 'Εξωτερικῆς 'Ιεραποστολῆς καὶ νά ἀνάφη τήν φύγα τοῦ ἐνθουσιασμοῦ.

'Ως πρώτη ἐκδήλωσις ἐπραγματοποιήθη τήν 24 - 1 - 59 εἰς τήν αἴθουσαν τῆς "Αποστολικῆς Διακονίας" εἰδικόν βραδυνόν διά τούς φοιτητάς ὅλων τῶν ἑτῶν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου 'Αθηνῶν.

Τό πρόγραμμα αὐτῆς τῆς συγκεντρώσεως ἥρχισε μέ "έξαποστειλάρια", τά ὄποια ἔφαλε χορωδία φοιτητῶν. 'Εν συνεχείᾳ ή δεσποινίς Μουρούνα ἔκανε μίαν σύντομον εἰσῆγησιν σχετικήν μέ τόν Σύνδεσμον καὶ τό Συνέδριον τοῦ Συνδέσμου εἰς τήν θεσσαλονίκην τόν Αὔγουστον τῷ 1958.

'Επηκολούθησεν ὁμιλία ἐκ μέρους τοῦ κ. 'Αναστασίου Γιαννουλάτου ἀποσκοπούσα εἰς τήν ἄρσιν τῶν προκυπτουσῶν ἐνστάσεων διά μίαν ἐξωτερικήν ὄρθοδοξον ιεραποστολήν καὶ τήν συνειδητοποίησιν τῆς σπουδαιότητος τήν ὄποιαν ἔχει ἐν τοιοῦτον ἔχειρημα καὶ ὡς συνδετικός κρίνος τοῦ ὄρθοδοξου κόσμου.

'Η αἴθουσα ἦτο διακοσμημένη καταλήλως. "Οπισθεν τῶν ὀμιλητῶν εύρισκετο εἰς μεγάλο μέγεθος πανώ μέ τό σχέδιον τῆς πρώτης σελίδος τοῦ ἀνάχει-

ρας τεύχους τοῦ "Πορευθέντες". 'Εκατέρωθεν συνδεόμενα διά ταινιῶν εύρισκοντο μικρότερα πανώ φέροντα τό ἔν χάρτην τῆς Κορέας, τό δέ ἄλλο χάρτην τῆς 'Αφρικῆς μέ ἐντοπισμένην τήν Οὐγκάντα. Εἰς τούς φοιτητάς οἱ ὄποιοι ἔλαβον μέρος εἰς αὐτήν τήν συγκεντρωσιν ἐμοικάσθη τρίπτυχον φυλλάδιον μέ προμετωπίδα τήν παράστασιν τοῦ "διαβάς βοήθησον ἡμῖν", ἀναμνηστικόν βεβαίως ἀλλά καὶ ύπομνηστικόν τῆς σπουδαιότητος τῆς

"....'Ασφαλῶς στήν προσπάθειά μας αὐτῇ θά χρειασθῇ νά παλαιύσουμε σκληρά μέ πολλές δυσκολίες. "Ηδη ἀπό τά πρῶτα μας βήματα βλέπουμε τόσα καὶ τόσα ἐμπόδια πού ζητοῦν νά μᾶς φράξουν τόν δρόμο. Δέν τά βλέπουμε τά πράγματα ρωμαντικά. Δέν ὄνειροπολοῦμε. Μόνον πού ὁ δικός μας ρεαλισμός δέν μοιάζει μέ τόν χοϊκό ἐκεῖνο "ρεαλισμό" τῶν πολλῶν πού ὅλα λέει ὅτι τά ύπολογίζει, λησμονεῖ ὅμως τόν "ὄντως "Οντα". 'Ο δικός μας στηρίζεται "ἐν Χριστῷ 'Ιησοῦ"!

Κάποιος εἶπε μέ σκεπτικισμό ὅτι γιά νά ὄργανωθῇ μιά Πανορθόδοξος 'Εξωτερική 'Ιεραποστολή, πρέπει νά γίνῃ θαῦμα. Βίμαστε σύμφωνοι. Σάν χριστιανοί ἐμεῖς πιστεύουμε στά θαύματα. Κι 'օσα μέχρι σήμερα μᾶς διδάσκει ή 'Ιστορία ἀποδεικνύουν ὅτι δέν εἶναι πραγματικός ρεαλιστής ὅποιος δέν πιστεύει στά θαύματα"!....

'Απόσπασμα ἀπό τήν ὀμιλία εἰς τούς φοιτητάς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου 'Αθηνῶν.

περί τήν ιεραποστολήν κινήσεως.

'ΑΞΙΖΕΙ νά σημειωθῇ ὅτι πολλοί νέοι καὶ νέαι ἐκ τῶν παρευρισκομένων ἐδήλωσαν ὅτι εἶναι πρόθυμοι νά μετάσχουν εἰς τήν προσπάθειαν.

Τό αὐτό βραδυνόν μετά μικρῶν παραλλαγῶν ἐπραγματοποιήθη δύο φοράς εἰς τάς αἴθουσας τῆς Χριστιανικῆς Φοιτητικῆς 'Ενώσεως, Καρύτση 14 καὶ 'Αναδημί-

ας 45 διά φοιτητάς και φοιτητρίας αλλων Ανωτάτων Σχολῶν.

Συνολικῶς παρηκολούθησαν τάς ἀνωτέρω συγκεντρώσεις περί τους 700.

Μέ μεγάλην χαράν ἀνακοινοῦμεν τήν ἔναρξιν ὥρισμένων μαθημάτων ἱεραποστολικῆς φύσεως. "Ηδη εἰς τά πρῶτα μαθήματα γίνεται μία κατατόπισις περί τῆς Uganda ἐκ μέρους τοῦ Θεολόγου ἐξ Uganda κ. Θεοδώρου Νανυάμα ἀποφοίτου τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Αθηνῶν. Θά ἐπακολουθήσῃ μία σειρά καταποιστικῶν μαθημάτων διά τήν Κορέαν ὑπό τοῦ δευτεροετοῦ φοιτητοῦ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς κ. Ἀλεξάνδρου Τσάν. Μέ αὐτά τά μαθήματα πραγματοποιεῖται μία πρώτη ἐπαφή τῶν παρακολουθούντων αὐτάς τάς συγκεντρώσεις -ό ἀριθμός των κυμαίνεται εἰς τους 25-30- μέ τάς δύο πρώτας χώρας - στόχους τῆς ἱεραποστολικῆς μας δραστηριότητος. Ταύτοχρόνως θά γίνεται καί μία σειρά μαθημάτων μέ

τόν γενικόν τίτλον : 'Ιστορία τῆς ὁρθοδόξου Ἱεραποστολῆς.

Θά πρέπη νά ἀναφέρωμεν ἐπίσης τήν προεργασίαν διά τήν ἔνδοσιν μικρῶν φυλαλαδίων μέ ίστορίας ἀπό τάς χώρας τῆς ἱεραποστολῆς, τά ὅποια θά διαδοθοῦν κυρίως μεταξύ τῶν νέων.

'Εκυκλοφόρησεν ἐπίσης καί θά σταλῇ εἰς τά ἐντευκτήρια τῶν ὄρθοδόξων χριστιανικῶν κινήσεων ἐσωτερικοῦ καί ἔξωτερικοῦ ἡ πρώτη πινακίδα τῆς σειρᾶς " 'Ιεραποστολικαί προηρύξεις". Πρόκειται περί μιᾶς σειρᾶς προηρύξεων ἡ ὅποια θά περιέχῃ συνθήματα διά τήν ἱεραποστολικήν δρᾶσιν.

Οι ύπερθυνοι τῆς 'Εκτελεστικῆς ἐπιτροπῆς, τέλος, συνηντήθησαν μετά ἐκκλησιαστικῶν παραγόντων διά τήν προώθησιν τοῦ ἀναληφθέντος ἔργου.

'Αλ. Σταυρόπουλος

Ἡ Ὁρθοδοξία ἀνά τὸν κόσμον

Εἰς τήν σημερινήν ἐποχήν "ἡ ἀρχή τῶν ὄρθοδόξων 'Εκκλησιῶν" -πολύτιμος ὅντως εἰς τήν 'Ορθοδοξίαν- ἀποκρύπτει ἐνίστε τόν παγκόσμιον, τόν καθολικόν χαρακτῆρα τῆς 'Ορθοδόξου 'Εκκλησίας. Κάθε ἔθνος τείνει νά οίκειοποιηθῇ τήν ὄρθοδοξίαν δι' ἕδιον λογαριασμόν. 'Η Ρωσική λέξις "Πραβοσλάβια" ('Ορθόζοιος Χριστιανισμός), κακῶς βεβαίως ἐννοούμενη, δημιουργεῖ τήν ἴδεαν ὅτι ἡ ὄρθοδοξία εἶναι θρησκεία τῶν Σλάβων. "Ἐνας Ρωσός, πολύ συχνά, ἀρνεῖται νῦν πιστεύση ὅτι ὑπάρχουν "Αραβες 'Ορθόδοξοι ἀκριβῶς ὥπως καί ἐκεῖνος. Πολυνάριθμοι εἶναι οἱ "Ἐλληνες, οἱ ὅποις οι δέν δύνανται νά φαντασθοῦν ἔνα 'Ορθόδοξον νά ὄμιλῃ ἡ τούλαχιστον νά προσεύχεται εἰς ἄλλην γλῶσσαν ἐκτός τῆς 'Ελληνικῆς. Βε-

βαίως αἱ ἀντιλήψεις αὐταί, ἃνευ βάσεως, πλὴν ὅμως διαδεδομέναι, δέν ἡμποροῦν νά ἀνθέξουν οὔτε εἰς τήν ὄρθοδοξίαν σκέψιν, οὔτε εἰς τήν πραγματικότητα¹. Διά τοῦτο μία ἔκθεσις ὡς ἡ παροῦσα περί τῆς συγχρόνου 'Ορθοδοξίας, ὥπως αὐτή ἐμφανίζεται διαδεδομένη εἰς τάς πέντε ἡπείρους τοῦ πλανήτου μας ἐπτός τοῦ ἀποδεικτικοῦ ἐνδιαφέροντος τό ὅποιον παρουσιάζει, θά καταδείξῃ ἀκόμη καί τοῦτο : "ὅτι ἡ 'Ορθόδοξος ἐκκλησία εἶναι καθολική καί οίκουμενική ὅχι μόνον διά τήν ἀλήθειαν τήν ὅποιαν κατέχει· ὅχι μόνον ὡς ίστορική πραγματικότης διά μέσου τῶν αἰώνων, ἀλλά καί ὡς σημερινή πραγματικότης διά τῆς ἐξαπλώσεώς της εἰς ὅλα τά σημεῖα τῆς ύδρογείου σφαιράς. 'Αντίξοοι βεβαίως πε-

(1), (2) N. Struve, L'orthodoxie dans le monde, MESSAGER (ACER 91, rue Olivier de Larres Paris) 1958/1 13. 'Εκ τοῦ ἕδου ἄρθρου ὡς καί τοῦ β' μέρους αὐτοῦ (1958/4) ἐλήφθησαν χρήσιμα στοιχεῖα διά τάς διαφόρους ἐκκλησίας.

ριστάσεις (σταυροφορίαι, μογγολικός ζυγός, θωμανική κυριαρχία, κομμουνισμός) δέν έδωσαν είς τήν 'Ορθοδοξίαν της ανατολής τήν εύρυτητα τοῦ 'Ρωμαιϊκοῦ καθολικισμοῦ. Ήπειρος δέν γνωρίζει οὔτε σύνορα γλωσσῶν οὔτε σύνορα φυλῶν καί ή ἀρχή τῶν 'Εθνικῶν 'Εκκλησιῶν δέν ἔβλαφεν είς τέποτε τήν παγκοσμιότητά της. Από τὸν κίτρινον 'Ιάπωνα ἔως τὸν μαῦρον τῆς Οὐγκάντας' ἀπό τὸν ἐρυθρόδερμο τῆς 'Αλάσκας ἔως τοὺς 'Αραβας τῆς Συρίας καί ἔως τὸν Ρουμᾶνο καί τὸν Φιλλανδόν, ή 'Ορθόδοξος 'Εκκλησία εἶναι ή αὐτή. Μία, ἀγία, καθολική καί 'Αποστολική², ὥπως τόσον ὠραῖα διδάσκει ἡδη τὸν πρῶτον Χαστιανικὸν αἰῶνα ὁ ἄγιος Εἰρηναῖος, ἐπίσκοπος Λουγδούνου: "Τοῦτο τὸ κήρυγμα - λέγει - καί ταῦτην τήν πίστιν παρέλαβεν ή ἐκκλησία. Καί ἐνῷ εἶναι διεσπαρμένη είς δὴ τὸν κόσμον, ἐν τούτοις τήν φυλάσσει ἐπιμελῶς, σάν νά κατοικῇ είς ἔνα σπίτι. Καί ὅμοιῶς πιστεύει είς αὐτά, ώς νά ἔχῃ μίαν φυχήν καί μίαν καρδίαν καί ἀπό συμφώνου ηρύσσει καί διδάσκει καί παραδίδει αὐτά, ώς νά ἔχῃ ἔνα σῶμα. Ήμπορεῖ αἱ κατά τόπους διάλεκτοι νά εἶναι ἀνόμοιαι, ἀλλ' ἡ δύναμις τῆς παραδόσεως εἶναι μία καί ή αὐτή. Καί οὔτε ή ἐκκλησία τῆς Γερμανίας ἔχει διαφορετικήν πίστιν καί παράδοσιν οὔτε τῆς 'Ιβηρίας, οὔτε τῶν Κελτῶν, οὔτε τῆς Ανατολῆς, οὔτε τῆς Αἰγύπτου, οὔτε τῆς Λιβύης οὔτε αὐτὰς πού εἶναι είς τὸ μέσον τοῦ γνωστοῦ κόσμου - τῆς Πολαιστίνης. Άλλ' ὥπως ὁ ἡλιος, τό κτίσμα τοῦ Θεοῦ, εἶναι είς δὴ τὸν κόσμον ἔνας καὶ ὁ αὐτὸς, ταύτοχρόνως καὶ τὸ κήρυγμα τῆς ἀληθείας παντοῦ λάμπει καὶ φωτίζει δῆλους τοὺς ἀνθρώπους πού θέλουν νά ἔλθουν είς ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας" (1.10.2, Κατά Αἰρέσεων).

• • • •

'Η ἔκθεσις τήν ὥποιαν παρουσιάζουμεν ἐν συνεχείᾳ δέν εἶναι βεβαίως πλήρης καί κατά πάντα ἀκριβής. Δυστυχῶς καί σήμερον ἀκόμη ἔνα μεγάλο μέρος τῆς 'Ορθοδοξίας χειμάζεται δεινῶς, διά νά ἀποδεικνύεται διά μέσου τῆς ίστορίας, ὅτι ή 'Ορθοδοξία εἶναι ή 'Εκκλησία τοῦ σταυροῦ καί τῆς θυσίας.

'Ως ἐκ τούτου εἶναι πολύ δύσκο-

λον νά συγκεντρώσῃ κανείς ἀρκετά στοχεῖα ἀνταποκρινόμενα πρός τήν πραγματικότητα. Έν τούτοις πιστεύομεν ὅτι, ή ἔκθεσις αὐτή δέν ἀφίσταται πολύ τῆς πραγματικότητος, στηρίζεται δέ εἰς στοχεῖα τά ὅποια κατά καιρούς συνεκεντρώσαμεν είς τήν Γενικήν Γραμματείαν τοῦ Συνδέσμου.

A'

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΚΩΝ/ΠΟΛΕΩΣ

'Η Α.Θ.Π. ού οἰκουμενικός Πατριάρχης κ.κ. 'Αθηναγόρας ἔχει ὑπό τήν δικαιοδοσίαν του 103.000 ὄρθοδόξους τῆς Τουρκίας, καθώς καί 170.000 "Ελληνας ὄρθοδόξους τῆς Δωδεκανήσου (4 μητροπόλεις), τῆς 'Ελληνικῆς διασπορᾶς, καθώς καί ἄλλας ἐκκλησίας, αἱ ὅποιαι δέν κατέστησαν ἀκόμη αὐτοκέφαλοι - ὥπως εἶναι ή 'Εκκλησία τῆς Φιλλανδίας - ἢ ὅπου ἔχουν χαρακτήρα προσωρινόν.

Εἰς τήν Κωνσταντινούπολιν ὑπάρχουν 37 κοινότητες καί 58 ναοί, οἱ ὅποιοι δυστυχῶς κατεστράφησαν ὑπό τῶν Τούρκων κατά τοὺς βανδαλισμούς τοῦ Σεπτεμβρίου 1955. Εἰς τήν Τουρκίαν ὑπάρχουν 4 μητροπόλεις τοῦ Πατριαρχείου. 'Αξιόλογον πνευματικόν κέντρον εἶναι ή θεολογική Σχολή τῆς Χάλκης. Τό Πατριαρχεῖον ἔκδίδει τό περιοδικό "Ορθοδοξία" καί τήν ἐβδομαδιαίαν ἔκδοσιν "Απόστολος 'Ανδρέας". Έν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἔξαρτάται ή ήμιαυτοκέφαλος 'Εκκλησία τῆς Κρήτης, μέ τάς 7 'Επισκοπάς της. Τό Πατριαρχεῖον ἔχει ὑπό τήν ἄμεσον πνευματικήν δικαιοδοσίαν του τό "Αγιον" "Ορος" μέ τάς 20 μονάς του.

'Υπό τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον ὑπάγεται :

1. 'Η 'Αρχιεπισκοπή Θυατείρων.
2. 'Η 'Αρχιεπισκοπή Β καί Ν 'Αμερικῆς.
3. 'Η 'Ι. Μητρόπολις Αύστραλίας καί Ν. Ζηλανδίας.
4. "Ένα μέρος τῶν Ρώσων τῆς διασπορᾶς τῶν Παρισίων καί
5. 'Η 'Αρχιεπισκοπή Φιλλανδίας, ὥπου ὑπάρχουν δύο ἐπισκοπαί μέ σύνολον 80.000. Εκδίδονται 4 περιοδικά, ἐκ τῶν

όποιωντό ἐν, τὸ φῶς τοῦ λύχνου, ἐκδίδεται ὑπό τῆς νεανικῆς κινήσεως, η ὁποία εἶναι μέλος τοῦ Συνδέσμου. Εἰς τὴν κίνησιν αὐτὴν μετέχουν 2.000 νέοι ἐκ τῶν ὅποιων 200 εἶναι φοιτηταί. Ἡ κίνησις παρουσιάζει ἀξιόλογον δρᾶσιν. Διατηροῦν πολλά Κατηχητικά σχολεῖα καὶ Προσκοπικάς ὁμάδας.

• • •

B'

ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατριάρχης κ.κ. Χριστοφόρος ἀσκεῖ δικαιοδοσίαν εἰς 140.000 ὄρθοδόξους τῆς Αἴγυπτου καὶ Ἀφρικῆς. 10 Μητροπόλεις εἰς Αἴγυπτον καὶ 4 εἰς Ἀφρικήν (ἐσχάτως ἔχειροτονήθησαν 3 νέοι μητροπολῖται Ἀνατολικῆς, Κεντρικῆς καὶ Δυτικῆς Ἀφρικῆς). Ἐκδίδεται τό πεοιοδικόν ΠΑΝΤΑΙΝΟΣ. Εἰς τό Κάιρον ὑπάρχει ἡ ὄρθοδοξος Ἀδελφότης νέων, η ὁποία τελεῖ ἐν ἐπικοινωνίᾳ μέτον Σύνδεσμον.

Γ'

ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΑΝΤΙΟΧΕΙΑΣ

Ἡ Α.Θ.Π. ὁ Πατριάρχης κ.κ. Θεοδόσιος ἔχει ὑπό τὴν δικαιοδοσίαν του περί τό 1 ἑκατομμύριον ὄρθοδόξους. 16 Μητροπόλεις (ἐν Συρίᾳ 6, 250.000 ὄρθοδοξοι, ἐν Λιβάνῳ 6, 160.000, ἐν Ἰράκι καὶ Περσίᾳ 1, 30.000 ὄρθοδοξοι, ἐν Ἀμερικῇ 3, 500.000 ὄρθοδοξοι, ἐν Αὐστραλίᾳ 50.000 ὄρθοδοξοι). Ἐκδίδονται 3 περιοδικά. Παρατηρεῖται ἀξιόλογος κίνησις μεταξύ τῶν νέων. Ἐν Συρίᾳ καὶ Λιβάνῳ ὑπάρχει ἡ *Μητρόπολη της Ιερουσαλήμ Ορθοδοκού* η ὁποία εἶναι μέλος τοῦ Συνδέσμου. Λειτουργεῖ μία Ἱερατική σχολή μὲ τριάκοντα μαθητάς, καθώς καὶ 15 Κολλέγια. (συνεχίζεται)

Εὐθύμιος Στύλιος
Γεν. Γραμματεύς Συνδέσμου

"ΠΟΡΕΥΘΕΝΤΕΣ"

Τριμηνιαία ἔκδοσις τῆς Γενικῆς Γραμματείας τῆς Ἐπιτροπῆς διά τὴν Εξωτερικήν Ιεραποστολήν. Λιαδημίας 45. Ἀθῆναι.

Ἐπιτρέπεται -καὶ συνιστᾶται- πᾶσα ἀναδημοσίευσις. Παρακαλοῦμεν μόνον ὅπως μᾶς ἀποστέλλωνται δύο (2) ἀντίτυπα τοῦ δημοσιεύοντος περιοδικοῦ.

Παρατηρήσεις, σκέψεις, προτάσεις, ὑποδείξεις, μᾶς εἶναι πολύτιμοι. Παρακαλοῦμεν γράφατε κ.λναστάσιον Γιαννουλάτον. Γεν. Γραμματ. Ἐπιτροπῆς διά Εξωτερικήν Ιεραποστολήν. Λιαδημίας 45. Ἀθῆναι.